

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/28/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412220037
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2014:1412220037.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom Na vŕšku 12, 811 01 Bratislava, IČO: 31 819 702, proti žalovanému: V. W., trvale bytom Q. - R., o zaplatenie 332,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 27,- eur za každý začatý mesiac omeškania počnúc mesiacom august 2010 až do zaplatenia **z a s t a v u j e** .

II. Súd žalobcovi **p r i z n á v a** vrátenie súdneho poplatku za žalobu vo výške 12,03 eura, ktorý mu bude vrátený prostredníctvom Daňového úradu Bratislava do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia príslušnému daňovému úradu.

III. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 143,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 143,- eur od 07.08.2010 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Súd žalobu vo zvyšnej časti **z a m i e t a** .

V. Súd žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 332,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 332,- eur od 07.08.2010 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 27,- eur za každý začatý mesiac omeškania počnúc mesiacom august 2010 až do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 23.02.2010 uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere č. 120100516 na sumu 350,- eur za poplatok za správu úveru vo výške 189,- eur. Žalovaný sa zaviazal celkovú sumu 539,- eur zaplatiť v 7 mesačných splátkach vo výške 77,- eur, prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Poukázal na to, že žalovaný celkovo uhradil sumu 207,- eur, pričom nakoľko neplatil splátky riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, oznámil mu stratu výhody splátok a celý dlh sa stal splatný dňa 06.08.2010. Dlžná suma 332,- eur predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s poplatkom za správu úveru vo výške 539,- eur a žalovaným uhradenou sumou 207,- eur. Uplatnil si tiež zmluvnú pokutu v zmysle bodu 3 Obchodných podmienok vo výške mesačného poplatku za správu úveru, a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia istiny vrátane poplatku za správu úveru, čo predstavuje sumu 27,- eur mesačne.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na 04.11.2014, na ktoré sa však žalovaný nedostavil, pričom nepožiadal ani z dôležitého dôvodu o jeho odročenie, preto súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v jeho neprítomnosti.

Pred začatím pojednávania na pojednávaní konanom dňa 04.11.2014 žalobca oznámil súdu, že svoju žalobu berie späť v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 27,- eur za každý začatý mesiac omeškania počnúc mesiacom august 2010 až do zaplatenia a žiada konanie v tejto časti zastaviť. Vo zvyšnej časti na žalobe zotrval.

Keďže žalobca vzal žalobu späť v časti uplatnenej zmluvnej pokuty ešte pred začatím pojednávania, súd v zmysle ustanovenia § 96 ods. 1 O.s.p. konanie v tejto časti zastavil a zároveň žalobcovi vrátil príslušnú časť súdneho poplatku za žalobu krátenú o 6,70 eura v zmysle § 11 ods. 3 prvá veta v spojení s § 11 ods. 4 prvá veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

Dňa 23.02.2010 žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere č. 120100516 (č.l. 5 spisu), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 350,- eur. Podľa čl. I. predmetnej zmluvy úver je poskytnutý za odplatu a úrok vo výške 20 % z istiny za celú dobu splácania úveru (ďalej len poplatok za správu úveru, ktorý zahrňuje ako odplatu, tak dohodnutý úrok). Žalovaný sa zaviazal uhradiť žalobcovi istinu vo výške 350,- eur a celkový poplatok za správu úveru vo výške 189,- eur, celkom 539,- eur, a to v pravidelných 7 mesačných splátkach vo výške 77,- eur, pričom prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmluve je uvedená priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy pri splatnosti úveru na 7 mesiacov 44,77 %. Na druhej strane zmluvy sa nachádzajú Obchodné podmienky, v zmysle ktorých RPMN činí pri splatnosti úveru na 7 mesiacov 458,92 % (bod 1.). Z oznámenia o zosplatnení záväzku zo dňa 14.07.2011 (č.l. 8 spisu) súd zistil, že žalobca oznámil žalovanému, že jeho záväzok zo zmluvy o úvere č. 120100516 bol ku dňu 06.08.2010 zosplatnený z dôvodu omeškania s jeho splácaním.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "O.z.") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 O.z. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 O.z. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len "Obch. zák.") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obch. zák. za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obch. zák. od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 504 Obch. zák. dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 365 prvá veta Obch. zák. dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to do doby poskytnutia riadneho plnenia, alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa § 369 ods. 1 Obch. zák. (v znení účinnom ku dňu uplatnenia úroku z omeškania) ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatených sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu

Žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď žalovanému ako spotrebiteľovi poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania (ako to vyplýva aj z výpisu z obchodného registra) v zmysle § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň úver bol žalovanému poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania v zmysle § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (žalobca v tejto súvislosti netvrdil ani nepreukázal opak). Predmetná zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1, 3 a 4 O.z., (hoci zmluva o úvere ako taká je

upravená v Obchodnom zákonníku), ktorá má podobu štandardnej formulárovej zmluvy typickej tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch opakovane a spotrebiteľ vzhľadom na formulárovú predtlač jej obsah nemôže žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť. Tiež možno poukázať na to, že obchodné podmienky sú priamo prílohou tejto zmluvy (dokonca sú na druhej strane zmluvy), pričom formulárový charakter zmluvy a skutočnosť, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch opakovane preukazuje aj samotné číselné označenie zmluvy (120100516), ako aj charakter jednotlivých zmluvných formulácií obsiahnutých v zmluve a v obchodných podmienkach.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať (okrem všeobecných náležitostí podľa § 43 O.z.) aj osobitné náležitosti ustanovené v § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy o úvere č. 120100516 zo dňa 23.02.2010 však súd zistil, že všetky uvedené náležitosti neobsahuje. V tejto súvislosti súd poukazuje predovšetkým na to, že zo zmluvy nie je vôbec zrejmé, aká je výška odplaty za poskytnutie úveru a aká je výška úroku. V zmluve je uvedené (čl. I.), že úver je poskytnutý za odplatu a úrok vo výške 20 % z istiny za celú dobu splácania úveru (ďalej len poplatok za správu úveru, ktorý zahrňuje ako odplatu, tak dohodnutý úrok). Ďalej je v zmluve uvedené (čl. II.), že celkový poplatok za správu úveru je vo výške 189,- eur. Z takéhoto vymedzenia však vôbec nie je zrejmé, akú časť poplatku za správu úveru tvorí odplata a akú samotný úrok. Pritom odplata za poskytnutie úveru a úrok nie sú totožné pojmy. Majú rozdielny význam, zákonný podklad a plnia rozdielne funkcie. Zatiaľ čo odplata za poskytnutie úveru má svoj zákonný podklad v ustanovení § 499 Obch. zák. a rozumie sa ňou poplatok za rezervovanie peňažných zdrojov určený v percentách p.a. (ročne) z nečerpanej sumy príslušného limitu, úrok predstavuje cenu (výnos) za poskytnutie úverovej sumy a svoj zákonný podklad má v ustanovení § 502 Obch. zák.. Navyše odplata na rozdiel od úrokov má jednorazový charakter a nie je viazaná na reálne poskytnutie úveru. Súd tiež poukazuje na to, že pojem "poplatok za správu úveru" tak ako ho použil žalobca v zmluve (teda že by mal zahŕňať obidva vyššie uvedené inštitúty) je mätúci a zavádzajúci, nakoľko už zo samotného označenia (názvu) tohto poplatku (za správu úveru) vyplýva, že by sa mal vzťahovať na činnosti a úkony súvisiace so spravovaním poskytnutého úveru. Z vyššie uvedeného vymedzenia inštitútov "odplata za poskytnutie úveru" a "úrok" je však zrejmé, že so správou úveru nemajú nič spoločné. Z uvedeného teda vyplýva, že zmluva je v tejto časti (odplaty/úroku/poplatku za správu úveru) neurčitá (čo spôsobuje jej neplatnosť podľa § 37 O.z.), tým zároveň nie je možné zistiť aká časť splátky sa započítava na istinu, úroky a iné poplatky, čím zmluva nespĺňa náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch (k nesplneniu uvedenej náležitosti pozri tiež rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 15C/59/2013 zo dňa 11.04.2014 a sp. zn. 10C/14/2014 zo dňa 24.04.2014). V nadväznosti na to nie je zrejmý ani údaj o ročnej úrokovej sadzbe v zmysle § 4 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch. Navyše súd poukazuje na to, že v zmluve je uvedená priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy pri splatnosti úveru na 7 mesiacov vo výške 44,77 %, avšak na druhej strane zmluvy pod označením "Obchodné podmienky", je uvedená RPMN pri splatnosti úveru na 7 mesiacov vo výške 458,92 %. Takúto výšku RPMN, ktorá viac ako 10-násobne prevyšuje výšku priemernej RPMN, považuje súd za odporujúcu dobrým mravom, a tým neplatnú v zmysle § 39 O.z. v spojení s § 3 ods. 1 O.z. (pozri tiež rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 15C/151/2012 zo dňa 11.06.2013, kde súd považoval za odporujúcu dobrým mravom RPMN v oveľa nižšej výške a kde sa tento súdu tiež vyjadril k nemožnosti spájať inštitúty odplata a úrok pod pojem poplatok za správu úveru). Za nekorektné a odporujúce dobrým mravom považuje súd aj uvedenie skutočnej výšky RPMN vzťahujúcej sa na poskytnutý úver v obchodných podmienkach (medzi množstvom iných menej podstatných údajov) a uvedenie priemernej výšky RPMN v oveľa nižšej výške priamo v zmluve, čo súd hodnotí ako zámer zmiasť spotrebiteľa a vyvolať u neho mylnú predstavu, že si berie úver pri oveľa nižšej sadzbe RPMN ako sa v skutočnosti vzťahuje na poskytnutý úver. Práve údaj o výške RPMN možno pritom považovať pre spotrebiteľa za rozhodujúci a najpodstatnejší spomedzi všetkých ostatných, keďže vyjadruje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (teda všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru) a pomáha mu tak zorientovať sa v ponuke viacerých produktov a vybrať si pre neho ten najvýhodnejší. V oblasti spotrebiteľského práva možno takéto konanie veriteľa (okrem toho, že je v rozpore s dobrými mravmi) kvalifikovať aj ako nekalú obchodnú praktiku (v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov), ktorá nemôže požívať právnu ochranu.

Keďže zmluva neobsahuje vyššie uvedené náležitosti ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch (§ 4 ods. 2 písm. h/, i/) poskytnutý úver sa v zmysle § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch

považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný je teda povinný vrátiť žalobcovi iba poskytnutú istinu úveru (bez odplaty/úroku/poplatku za správu úveru) po odpočítaní vykonaných úhrad zo strany žalovaného. Žalobca poskytol žalovanému úver (istinu) vo výške 350,- eur, z čoho žalovaný uhradil spolu sumu 207,- eur, žalovaný je teda povinný vrátiť žalobcovi rozdiel vo výške 143,- eur spolu s úrokmi z omeškania (keďže sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy) v zákonnej výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (čo predstavuje 9 % ročne), a to odo dňa nasledujúceho po zosplatnení dlhu zo strany žalobcu (ku ktorému došlo dňa 06.08.2010).

Vzhľadom na uvedené súd žalobe v tejto časti vyhovel a vo zvyšnej časti (odplaty/úroku/poplatku za správu úveru vo výške 189,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 189,- eur od 07.08.2010 do zaplatenia) žalobu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v spojení 142 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca späťvzatím žaloby v časti uplatnenej zmluvnej pokuty zaviniť zastavenie konania v tejto časti, čo možno hodnotiť ako jeho neúspech a zároveň úspech žalovaného (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 19/2010 zo dňa 26.01.2011), pričom vo zvyšnej časti uplatneného nároku (vo výške 332,- eur) mal úspech iba čiastočný (čo do sumy 143,- eur). Z uvedeného teda vyplýva, že úspech žalovaného bol väčší ako úspech žalobcu, čím vzniklo žalovanému právo na náhradu trov konania, keďže si však žalovaný náhradu trov konania neuplatnil (žiadne mu v konaní ani nevznikli), súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.